

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/47/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214208625
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4214208625.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej, a členiek senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Soni Zmekovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: V. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, dieťa rodičov : matka F. O. O. , nar. XX. XX. XXXX, bytom O., P. XXXX/X, zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Natália Borsosová, s.r.o., so sídlom Komárno, ul. bisk. Király a č. 6, otec Mgr. Y. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., P. XX/XX, o návrhu matky o obmedzenie rodičovských práv a povinností otca maloletého dieťaťa, o odvolaní matky maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 30. septembra 2014, č.k. 12P/135/2014-50, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh matky maloletého dieťaťa, ktorým sa po pripustení zmeny návrhu súdom na pojednávaní dňa 30.09.2014, domáhala, aby súd určil, že vo veciach školských a mimoškolských aktivít maloletej V. Q., ku ktorým bude škola žiadať súhlas rodiča, je oprávnená rozhodovať výlučne matka maloletého dieťaťa, ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 38 ods. 2 zákona o rodine, ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky stanové Zákonom o rodine o obmedzenie spôsobilosti rodičovských práv a povinností otca, ktorý si svoju vyživovaciu povinnosť riadne plní a má záujem sa podieľať na výchove maloletého dieťaťa. Za preukázané považoval, že osobnú starostlivosť o maloleté dieťa vykonáva matka na základe súdneho rozhodnutia sp. zn. 10C/169/2010 zo dňa 14.06.2010. Zo zhodného vyjadrenia rodičov vyplýva, že otec má záujem o styk s maloletými deťmi a pravidelne sa o ň pokúša, avšak sa stáva, že deti tento styk odmietajú, prípadne prebieha kratšie ako je súdom určené. Z oznámenia školy L. M. X. s vyučovacím jazykom maďarským v O. zo dňa 23.04.2014, ktorú maloletá navštevuje, vyplýva, že škola je povinná rešpektovať vo veciach týkajúcich sa dieťaťa rozhodnutia oboch rodičov, pokiaľ ani jeden z rodičov nebol zbavený rodičovských práv. Poukázal na to, že maloletá V. sa mala zapojiť v škole do projektu - realizácia medzinárodného prieskumu zdravia a správania sa školskej mládeže na Slovensku, avšak otec maloletej zaslal dňa 24.04.2014 svoj nesúhlas s účasťou maloletej z dôvodu nedostatočných informácií. Medzi rodičmi už predtým nastali nezhody, týkajúce sa štúdia maloletej na osemročnom L. M. X. v O. s vyučovacím jazykom maďarským, kedy otec nesúhlasil s tým, aby maloletá navštevovala túto školu. Ohľadne tejto nezhody rodičov prebiehalo na Okresnom súde Komárno konanie vedené pod sp. zn. 9P/154/2013 , v ktorom konaní bolo právoplatne rozhodnuté o tom, že maloletá V. je oprávnená pokračovať v štúdiu na osemročnom L. M. X. v O. s vyučovacím jazykom maďarským. Okrem nesúhlasu otca s účasťou maloletej na projekte, problémy nastali aj vtedy, keď maloletá nechcela navštevovať náboženskú výchovu, a preto ju matka zapísala na etickú výchovu. Podľa

názoru súdu prvého stupňa matka v konaní nepreukázala neprimeranú intenzitu v správaní sa otca vo vzťahu ku škole, naopak potvrdila, že od uvádzaného prieskumu maloletá navštevuje dvakrát ročne divadlo, zúčastnila sa aj koncoročného výletu aj exkurzií. V tejto súvislosti poznamenal, že otec je už v súčasnej dobe faktický obmedzený vo výkone svojich rodičovských práv tým, že maloletá Ágnes bola súdnym rozhodnutím zverená do starostlivosti matky, čím je otec obmedzený aj v možnosti priameho pôsobenia na výchovu maloletého dieťaťa. Súd prvého stupňa nesúhlasil s názorom, že by rozhodovanie o bežných prevádzkových školských a mimoškolských aktivitách bolo podstatnou vecou, ktorú by bol súd oprávnený riešiť. Poukázal na to, že v normálne fungujúcom vzťahu medzi rodičmi by sa mala dosiahnuť dohoda vo všetkých veciach nielen v tých, ktoré majú charakter podstatných vecí, avšak pri bežných každodenných veciach dohodu rodičov zákon nevyžaduje a každý z rodičov bez ohľadu na existenciu či neexistenciu dohody s druhým rodičom môže vykonávať v bežných veciach rodičovské práva a povinnosti sám. S poukazom na uvedené súd návrh matky zamietol a súčasne zamietol aj návrhy na doplnenie dokazovania - znaleckým dokazovaním, pretože tieto nemali priamy vplyv na rozhodovanie vo veci a zamietol aj návrh otca na vykonanie dotazu na školu, keďže v počte zásahov otca voči škole sa rodičia zhodne vyjadrili. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote písomne odvolanie matka maloletého dieťaťa, ktorá žiadala rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konania, resp. zmeniť a návrhu vyhovieť. Namietala, že súd prvého stupňa nesledoval dôsledne záujem maloletého dieťaťa a neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonala navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Uviedla, že návrh podala v záujme maloletého dieťaťa, ktorá opakovane musela prežívať frustrujúce situácie, keď otec nesúhlasil napríklad s tým, aby študovala na gymnáziu, aby sa zapojila do projektu realizácie medzinárodného prieskumu zdravia a správania sa školskej mládeže na Slovensku a nesúhlasil tiež s tým, že namiesto náboženstva si maloletá vybrala etickú výchovu. Vzhľadom na negativistické prejavy otca voči týmto aktivitám maloletej V., táto má zakaždým obavy o to, či nesúhlas otca jej nezabráni napríklad zúčastniť sa školských výletov, návštev kina, školských diskoték a pod. V škole sa pritom žiaden rodič neprejavuje ako otec maloletej, v dôsledku čoho má maloletá V. v kolektíve postavenie odlišné od ostatných, pretože spolužiaci na to často poukazujú a vylučujú ju kvôli tomu z kolektívu. Podľa názoru matky je potrebné v danom prípade prihliadnuť predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa, ktoré je prejavmi nevôle otca frustrované a z kolektívu vylučované, čo rozhodne nie je v záujme maloletej. Poukázala na to, že z výpovede otca je zrejmé, že v každom jednotlivom prípade, keď sa má vyjadriť k aktivite dcéry, potrebuje podrobné vysvetlenie načo, prečo, za akým účelom sa to má realizovať, analyzuje podrobnosti, až malichernosti každej aktivity dieťaťa, kladie si rôzne podmienky na to, aby mohol svoj súhlas vyjadriť a vyžaduje si podrobnú konzultáciu každej aktivity s ňou, z čoho vyplýva, že mu nejde o záujem maloletej dcéry, ale predovšetkým o to, aby mohol komunikovať s ňou, na čo používa ako prostriedok dieťa.

Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že pre zdravý vývoj maloletej Ágnes je potrebné spolupracovať s výchovou a starostlivosťou, aspoň podelením informáciami. Na pojednávaní pred súdom prvého stupňa sa potvrdilo, že to matka nerobí riadne. Všetky spomínané spory vznikli preto, že všetky informácie dostane dodatočne. Navyše nikdy netajil, že v budúcnosti má záujem o striedavú starostlivosť o deti. Záverom dodal, že zníženie rodičovských práv, ktoré navrhuje matka maloletej nie je potrebné, pretože maloletej V. by to v končenom dôsledku uškodilo.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že trvá na jeho stanovisku z pojednávania dňa 30.09.2014, kedy odporúčal súdu návrhu matky vyhovieť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP)) prejednal vec podľa § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 156 ods. 3 OSP a po prejednaní veci (§ 212 ods. 2 písm. a/ OSP) dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne, preto podľa § 219 ods. 1 OSP napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Zároveň postupoval podľa ust. § 219 ods. 2 OSP, v zmysle ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v

odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosť napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Keďže odvolací súd dospel k tomu, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je správny a dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 OSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvostupňovom rozhodnutí. Súd prvého stupňa sa podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne zaoberal opodstatnenosťou návrhu matky na obmedzenie rodičovských práv a povinností otca maloletého dieťaťa z hľadiska príslušných ustanovení Zákona o rodine a zistený skutkový stav správne posúdil po právnej stránke. Odvolací súd sa preto obmedzuje len na konštatovanie správnosti napadnutého rozsudku, vrátane výroku o zročnom výživnom za dané obdobie a výroku o trovách konania.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia s ohľadom na dôvody uvádzané matkou v podanom odvolaní odvolací súd len dodáva, že ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a zároveň existuje niektorý z taxatívne uvedených dôvodov v ust. § 38 ods. 2 písm. a) až písm. c) Zákona o rodine, t.j. rodičia žijú trvalo neusporiadaným spôsobom života alebo svoje povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností nevykonávajú vôbec, prípadne nezabezpečujú výchovu maloletého dieťaťa, súd musí vysloviť obmedzenie výkonu ich rodičovských práv. V danom prípade dôvody uvádzané matkou v odvolaní sú zhodné s dôvodmi matky uvádzanými pred súdom prvého stupňa, pričom prvostupňový súd sa s nimi vysporiadal v napadnutom rozsudku. Odvolací súd poukazuje na to, že dôvodom na rozhodnutie o obmedzení výkonu rodičovských práv a povinností sú spravidla existujúce skutočnosti subjektívnej povahy, ktoré svojou intenzitou a povahou neodôvodňujú rozhodnutie o pozbavení rodičovských práv a povinností podľa § 38 ods. 4 Zákona o rodine, v zmysle ktorého ustanovenia súd pozbaví rodiča výkonu rodičovských práv, ak rodič zneužíva svoje rodičovské práva a povinnosti, najmä týraním, zneužívaním, zanedbávaním maloletého dieťaťa alebo iným zlým zaobchádzaním s maloletým dieťaťom, alebo výkon rodičovských práv a povinností, napriek predchádzajúcim upozorneniam závažným spôsobom zneužíva alebo neodôvodňujú iné opatrenia, resp. zásah. Aj podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade neboli naplnené podmienky stanovené v Zákone o rodine na obmedzenie spôsobilosti rodičovských práv a povinností otca maloletého dieťaťa, pretože v konaní nebol preukázaný ani jeden z taxatívne uvedených dôvodov v ust. § 38 ods. 2 Zákona o rodine, t.j. že by otec žil trvale neusporiadaným životom, alebo že by si svoje povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností nevykonával vôbec, prípadne že nezabezpečuje výchovu maloletej V.. Práve naopak v konaní bolo preukázané, že otec si svoje povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností plní a rovnako tak bolo preukázaný aj záujem otca podieľať sa na výchove maloletej V.. S poukazom na uvedené súd prvého stupňa správne postupoval, keď návrh matky na obmedzenie rodičovských práv a povinností otca maloletého dieťaťa zamietol.

Pre vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ak vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. a) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ktoré mohlo začať aj bez návrhu, pričom takýmto konaním je aj konanie starostlivosti súdu o maloleté deti.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.